

Bruxelles, den 21.1.2014
COM(2014) 26 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING**

**"BERETNING 2012 OM OPFØLGNING AF DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNINGER"**

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING

"BERETNING 2012 OM OPFØLGNING AF DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNINGER"

RESUMÉ

VI. RAD-funktionerne og kategorierne "accepteret", "afvist", "gennemført" og "annulleret" blev indført i 2003. Når en anbefaling accepteres delvist og efterfølgende implementeres delvist, har tjenestegrenene ikke andre muligheder end at vælge "accepteret" og senere "gennemført".

Siden offentliggørelsen af Revisionsrettens første særberetning om opfølgningen af dens anbefalinger og med den kraftige stigning i antallet af anbefalinger og anmodninger til Kommissionen har Kommissionen dog finpudset anvisningerne til sine tjenestegrene som opfølgning på disse anbefalinger/anmodninger og anmodet tjenestegrenene om klart at anføre, om de accepterer dem, og om muligt i hvilken grad de er gennemført.

VII. Kategorierne "fuldt ud implementeret", "implementeret i de fleste henseender", "implementeret i nogle henseender", "ikke implementeret", "I/R inden for de gældende rammer" eller "ikke længere relevant" og "utilstrækkeligt bevis" blev brugt af Revisionsretten i særberetning nr. 19/2012, der blev offentliggjort i slutningen af 2012.

Kommissionen har sammen med Revisionsopfølgningsudvalget iværksat en dybtgående overvejelse over sin opfølgning på anbefalinger/anmodninger for at styrke processen og vil kontakte Revisionsretten herom.

KOMMISSIONENS IMPLEMENTERING AF 62 ANBEFALINGER

15. Overvågnings- og evalueringssystemet for den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 indeholder klare målsætninger og et sæt indikatorer, der anvendes til at vurdere output, resultat og effekt af foranstaltninger og instrumenter under den fælles landbrugspolitik. Det bør dog bemærkes, at alle målinger har en pris, og ofte skal der skabes en balance mellem administrativ byrde og omkostninger for støttemodtagere og administrationer på den ene side og fordelene ved at have detaljerede og nye oplysninger på den anden. Dertil kommer, at man ikke kan betragte indikatorer isoleret, de skal analyseres omhyggeligt og fortolkes i den sammenhæng, de indgår i.

GENNEMGANG AF KOMMISSIONENS OPFØLGNINGSPROCEDURER

26. RAD indeholder kun fire kategorier: "accepteret", "afvist", "gennemført" og "annulleret". Når en anbefaling er delvist accepteret og efterfølgende delvist implementeret, har tjenestegrenene derfor ikke andre muligheder end at vælge "accepteret" og senere "gennemført". Denne manglende overensstemmelse mellem Kommissionens og Revisionsrettens kategorisering kan forklare forskellen i antallet af anbefalinger, som Revisionsretten anser for at være "fuldt ud implementeret", og dem, der klassificeres som "gennemført" i RAD. (Se også svar på punkt VI.)

En harmonisering af de kategorier, som Kommissionen og Revisionsretten bruger, kan være et emne for fremtidig diskussion mellem de to institutioner (som nævnt i svaret på anbefalingen efter punkt 32).

27. Da Revisionsrettens anbefalinger ofte er inddelt i delanbefalinger, har Kommissionen for nylig indført en praksis med at opdele disse anbefalinger i RAD for at lette opfølgningsprocessen. Kommissionens eksperter forventer, at denne praksis vil mindske antallet af delvist implementerede anbefalinger.

(Se også Kommissionens svar på punkt VI og 26.)

28. Se Kommissionens svar på punkt VI, VII og 27.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

32. Siden offentliggørelsen af Revisionsrettens første særberetning om opfølgningen af dens anbefalinger og med den kraftige stigning i antallet af anbefalinger og anmodninger til Kommissionen har Kommissionen finpudset anvisningerne til sine tjenestegrene som opfølgning på disse anbefalinger/anmodninger og anmoder tjenestegrenene om klart at anføre, om de accepterer dem, og om muligt i hvilken grad de er gennemført.

Anbefaling

Kommissionen har sammen med Revisionsopfølgingsudvalget iværksat en dybtgående overvejelse over sin opfølgning af anbefalinger/anmodninger for at styrke processen og vil bede Revisionsretten om et konstruktivt input hertil. Kommissionen indvilger i at overveje muligheden af yderligere at udvikle RAD-funktionen for at forbedre ledelsesinformation.

KOMMISSIONENS SVAR PÅ BILAG II:

LANDBRUG: STØTTE TIL DRIFTSPROGRAMMER TIL FORDEL FOR PRODUCENTER AF FRUGT OG GRØNTSAGER

8. Koncentrationen af udbuddet i producentorganisationerne i de seneste år fremgår af, at der har været en stigning på 12,2 procentpoint i organiseringsgraden for de operationelle programmer i EU 27 i 2004-2010. Stigningen i koncentrationen af udbuddet i de operationelle programmer er særlig tydelig i EU-15, mens den samlede organiseringsgrad lå på 47,7 % i 2010 mod 33,7 % i 2004. De tilgængelige værktøjer (støtte til producentgrupper) og de ændringer, der er indført med reformen (højere samfinansieringssats og national finansiel støtte til operationelle programmer i medlemsstater med en lav organiseringsgrad, eller som er kommet med i EU i 2004 eller derefter) har vist sig effektive i nogle tilfælde (f.eks. Portugal og Polen). Den pågældende periode er dog for kort til, at der kan blive tale om en større stigning i EU-12 i lighed med stigningen i EU-15.

11. Kommissionen er bekendt med, at de fleste producenter i mange medlemsstater ikke er medlem af producentorganisationer, og arbejder for at gøre disse mere attraktive. Indtil da er sigtet med den løbende revision af ordningen at udvikle nye foranstaltninger, der både har til formål at få oprettet flere producentorganisationer og udviklet nye former for samarbejde mellem landmænd.

KOMMISSIONENS SVAR TIL BILAG III:

LANDBRUG: FØDEVAREHJÆLP TIL SOCIALT DÅRLIGT STILLEDE PERSONER

5. I henseende til anbefaling 2 og 6:

Kommissionen kan med henvisning til sine bemærkninger i punkt 8 og 10 i bilag III tilslutte sig Revisionsrettens vurdering.

I henseende til anbefaling 7 a) og 7 b):

Kommissionen kan af de grunde, der er gjort rede for i punkt 11, 11 a) og 11 b) i bilag III, kun delvist tilslutte sig Revisionsrettens vurdering.

I henseende til anbefaling 3 og 5:

Kommissionen afviser disse anbefalinger af de grunde, der er anført i punkt 10 i bilag III.

8. I henseende til anbefaling 2:

Kommissionen er enig i Revisionsrettens betragtning og tilslutter sig dens udtalelse om, at ordningen har haft en betydelig løftestangsvirkning på udviklingen af fødevareinitiativer eller

tilsvarende foranstaltninger gennemført af private organer og offentlige myndigheder. Men det er korrekt, at synergien kan udvikles endnu mere. Dette spørgsmål blev også behandlet i forbindelse med konsekvensanalysen fra 2008 og det efterfølgende forslag til en ny rådsforordning. På grund af ordningens udfasning, som Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i 2012, kunne sådanne foranstaltninger ikke gennemføres under den nuværende ordning. Alligevel har Kommissionen forsøgt at tilskynde til, at der skabes ny synergi og komplementaritet med andre nationale eller lokale aktiviteter, med sin opfordring til at få beskrevet sådanne forbindelser i de ikke-bindende retningslinjer for årsplanerne for 2012 og 2013.

10. I henseende til anbefaling 3:

Kommissionen gentager, at det er medlemsstaterne og ikke Kommissionen, der er bedst i stand til at målrette ordningen mod de specifikke behov, der skal opfyldes på nationalt og lokalt plan. Ordningen fungerer mere effektivt, når subsidiaritetsprincippet overholdes, dvs. når det er medlemsstaterne, der bestemmer, hvilke modtagere støtten skal rettes mod. Det betyder ikke, at støtten ikke skal målrettes, men at det skal være medlemsstaterne, som i deres planer skal medtage udførlige oplysninger om modtagerne og de velgørende organisationer, der deltager i programmet. Dette aspekt har Kommissionen lagt særlig vægt på i sine ikke-bindende retningslinjer for gennemførelsen af årsplanerne for 2012 and 2013.

I henseende til anbefaling 5:

Kommissionen mener, at den måde, som programmet for de socialt dårligst stillede personer gennemføres på (indtil det afsluttes samtidig med årsplanen for 2013), med stor vægt på nærhedsprincippet og på, at støtten målrettes på nationalt plan, gør det muligt at sikre, at programmet får størst mulig effekt, idet det skal rettes mod de socialt dårligst stilledes omstændigheder, som kan variere betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Hvis der indføres flere standarder på EU-plan, kan det forhindre, at programmet bevarer den fleksibilitet, der er nødvendig, hvis det skal kunne tilpasses de forskellige forhold for de dårligst stillede personer på lokalt plan.

I henseende til anbefaling 6:

I forbindelse med revisionen af programmet for de socialt dårligst stillede personer, som blev igangsat i 2008, har Kommissionen analyseret flere løsningsmodeller for at tilskynde medlemsstaterne til at fastsætte SMART-målsætninger og forbedre overvågningen af og rapporteringen om programmet. På grund af den udfasning af ordningen, som Rådet og Europa-Parlamentet endte med at vedtage, kunne den nuværende ordning dog kun forbedres i begrænset omfang i denne henseende. I retningslinjerne for gennemførelsen af årsplanerne for 2012 og 2013 blev medlemsstaterne opfordret til at strukturere deres programmer bedre på baggrund af klart definerede behov og mål.

11. I henseende til anbefaling 7 a) og 7 b):

I henhold til de reviderede lovgivningsmæssige rammer for programmet (forordning (EU) nr. 121/2012) vil det kun blive videreført til afslutningen af den årlige uddelingsplan for 2013, og Kommissionen ændrede derfor ikke de eksisterende gennemførelsesbestemmelser for at præcisere, at EU's standardbestemmelser vedrørende offentlige indkøb finder anvendelse. Kommissionen minder dog om, at standardbestemmelserne vedrørende offentlige indkøb finder anvendelse på den nuværende ordning, selv hvis der ikke findes særlige bestemmelser i så henseende.

1) I henseende til anbefaling 7(a):

Ud over svaret på punkt 11 mener Kommissionen, at de mangler, som Revisionsretten har konstateret i særberetningen, f.eks. manglende åbenhed i udbud, begrænset konkurrence eller risici

for ikke at opnå de bedste betingelser eller priser, snarere hænger sammen med de nationale myndigheders forkerte fortolkning af de generelle udbudsbestemmelser end brugen af interventionslagrene.

Kommissionen vil præcisere, at disse bestemmelser finder anvendelse, i de detaljerede gennemførelsesbestemmelser for brugen af interventionslagre inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede.

2) I henseende til anbefaling 7 b):

I forlængelse af svaret på punkt 11 oplyser Kommissionen, at der inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede vil blive taget hensyn til Revisionsrettens forslag om, at medlemsstaterne skal kunne vælge at anvende interventionslagre på markederne for landbrugsråvarer og bruge indtægterne til at opkøbe de nødvendige slutprodukter, hver gang betingelserne for byttehandel kan anses for ineffektive.

KOMMISSIONENS SVAR PÅ BILAG IV:

LANDBRUG: GENNEMFØRELSE AF LEADERMETODEN

8. Kommissionens forslag til forordning for ELFUL for 2014-2020 (artikel 67, stk. 2) er baseret på en harmoniseret fremgangsmåde mellem alle ESI-fonde, samtidig med at det er i overensstemmelse med de gældende regler for statsstøtte.

For så vidt angår de manglende forbedringer i indeværende periode: I trilogien om tilpasningen til Lissabontraktaten kunne institutionerne ikke enes om forslag KOM(2010) 537 (Revisionsrettens udtalelse i punkt 3).

Ifølge de to forslag skal der først tildeles ELFUL-støtte til udgifter, der er påløbet, efter at der er indsendt en ansøgning til den kompetente myndighed.

9. For så vidt angår den næste periode, findes der vejledning om, hvordan man undgår interessekonflikter, i udkastet til vejledning om samfundsstyret lokal udvikling, der er udarbejdet af fire GD'er (nævnt i svaret på punkt 9) i kapitel 4.3., s. 26 ("Eksisterende arbejdsprocedurer, regler og strukturer for beslutningstagning bør sikre, at projektudvælgelsen stemmer overens med strategiens mål, at den gennemføres på en ikke-diskriminerende og gennemsigtig måde, og at man især undgår enhver risiko for interessekonflikter. Vedrørende sidstnævnte bør lokale aktionsgrupper indføre skriftlige procedurer, hvor de gør rede for, hvordan de agter at håndtere denne risiko (f.eks. i mødereferater, ved ikke at stemme eller i skriftlige erklæringer).")

For så vidt angår erklæringer om interessekonflikter, mener Kommissionen, at vejledning er tilstrækkeligt.

10. Den efterfølgende evaluering bliver et centralt element i vurderingen af den merværdi, der opnås med LEADER.

KOMMISSIONENS SVAR PÅ BILAG VI:

SAMHØRIGHED: ERHVERVSUDDANNELSE FOR KVINDER

5. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens analyse. Anbefaling 1 og 3 er implementeret i visse henseender, fordi bestemmelserne for den kommende programmeringsperiode 2014-2020 stadig er under vedtagelse på tidspunktet for denne beretnings udarbejdelse. Kommissionen har dog med sine forslag for 2014-2020 iværksat konkrete foranstaltninger for at sikre, at disse anbefalinger

gennemføres fuldt ud. Anbefalingerne vil blive implementeret under de nye lovgivningsmæssige rammer.

Dertil kommer, at Kommissionen, selv om den ikke har noget retsgrundlag for at pålægge medlemsstaterne bestemte projektudvælgelsesprocedurer, alligevel glæder sig over, at disse foranstaltninger har båret frugt og skabt forbedringer på området. De nye retningslinjer for den igangværende programmeringsperiode giver et klart svar på disse anbefalinger ligesom ændringerne i de operationelle programmer, herunder allokering og prioritering.

6. Kommissionen bifalder Revisionsrettens konklusioner. Medlemsstaterne vil blive anmodet om at foretage en arbejdsmarkedsanalyse i den næste programmeringsperiode. Desuden bliver der i artikel 87 i udkastet til forordning om fælles bestemmelser fastlagt en mere resultatorienteret strategi.

7. Revisionsretten finder, at der er behov for at styrke forbindelsen mellem projektudvælgelsesprocedurer og en arbejdsmarkedsanalyse. I den sammenhæng bør det bemærkes, at Kommissionen ikke har noget retsgrundlag for at forpligte overvågningsudvalgene til at revidere udvælgelseskriterierne, hvis der identificeres nye problemer i en (ajourført) arbejdsmarkedsanalyse.

Desuden mener Kommissionen, at en ændring af prioriteringerne og den dertil knyttede finansiering af programmerne på et højere niveau er et mere relevant værktøj til at tage hensyn til udviklingen på arbejdsmarkedet. Ændringer i programmerne slår nødvendigvis igennem på projektudvælgelsesniveauet.

Mange programmer har gennemgået betydelige ændringer i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger og efter en stor indsats fra Kommissionens side. Disse ændringer, der afspejler følgerne af den samfundsøkonomiske krise, også på arbejdsmarkedet, er f.eks. en omprioritering og omallokering af finansiering, hvilket igen har medført ændringer i type og antal projekter, der vælges i marken.

8. Kommissionen er enig i Revisionsrettens analyse. I programmeringsperioden 2007-2013 blev der gjort fremskridt med de obligatoriske rapporteringskrav (bilag XXIII til forordning (EF) nr. 1828/2006), medlemsstaternes strategirapporter om samhørighedsfonden for 2009 og 2012 samt de årlige gennemførelsesrapporter. Desuden vil der blive indarbejdet obligatoriske indikatorer i udkastet til regelsæt for programmeringsperioden 2014-2020.

KOMMISSIONENS SVAR PÅ BILAG VII:

EKSTERNE AKTIONER: REHABILITERING

8. Kommissionen finder, at det er vanskeligt at få lettilgængelige oplysninger i forskellige genopbygningssammenhænge og i forskellige lande med mangeartede samfundsøkonomiske mønstre. Oplysninger om omkostninger kan indsamles på ad hoc-basis, men der findes ingen generiske oplysninger om omkostninger, der kan danne baggrund for en pålidelig påvisning af effektivitet. Kommissionen mener derfor, at denne anbefaling er fulgt i så vidt omgang som muligt.

KOMMISSIONENS SVAR PÅ BILAG X:

INDTÆGTER: FINANIEL STYRING

16. Regnskabsførerens anvisninger for fastlæggelse af regler for at åbne, forvalte og lukke forvaltningskonti er ved at blive færdiggjort og forventes at træde i kraft i begyndelsen af 2014.

De endelige diskussioner med EIB om rammeaftalen for finansiering og administration er igangsat, og aftalen forventes undertegnet snart. Den vil omfatte retningslinjer for forvaltning af konti og aktiver for finansielle instrumenter.

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ BILAG XI:
FORSKNING: FTU-RAMMEPROGRAMMER**

7. Retsakterne for Horisont 2020 er i overensstemmelse med den overordnede tilgang, som Kommissionen har foreslået, og omfatter en eksplicit interventionslogik og et begrænset antal nøgleresultatindikatorer.

8. Kommissionen har forpligtet sig over for lovgiveren til at udarbejde den overordnede tilgang til evaluering og overvågning af Horisont 2020 som angivet i navnlig konsekvensanalysen.

Kommissionen mener, at retsakternes bestemmelser herom og de centrale principper i konsekvensanalysen for Horisont 2020's evalueringsstrategi i væsentlig grad stemmer overens med Revisionsrettens bemærkninger.

Kommissionen vil udvikle en omfattende evalueringsstrategi for samtlige aktioner under Horisont 2020 i henhold til disse bestemmelser og principper.

9. Kommissionen overvejede at oprette et fælles kontor, men valgte en anden tilgang for det aktuelle RP7.

Skønt der ikke findes et fælles evalueringskontor, sikrer det nuværende system for RP7 en sammenhængende tilgang til evalueringen, som svarer til Revisionsrettens anbefaling.

Kommissionen arbejder for indeværende med de organisatoriske ordninger for forvaltningen af Horisont 2020.

Oprettelsen af et fælles kontor, der beskæftiger sig med data og rapportering for hele forskningspolitikken, vil styrke den fælles evalueringsstrategi, fordi der derved vil kunne udarbejdes sammenhængende og omfattede data om gennemførelsen og resultaterne af Horisont 2020.